

Tilstedebilligelse, eller fordi man vil afholde ham fra Samraad og Conference med Udenforstaaende, men dermed maatte der jo følge en Undersøgelse af, hvorvidt der virkelig var en saadan Grund for den underliggende Dommer til at anholde den Paagjældende og sætte ham i Fængsel. Alle de Forsattere, som behandle vor kriminelle Retspleie, skrive om den, at Inquisition — det er den, der iværksættes gennem Arrest — er en slet Maade at opretholde Retsfikkerheden paa. Man kan endog læse sig dette til hos en af den ærede Ministers Dommere, nemlig hos Dr. juris Sjølv, naar han i sin Disputats paaberaaber sig, at Inquisition er en slet Maade at varetage Retspleien paa, men han er desuagtet en af dem, der bruger den Maade at arrestere og derefter invirere. Saaledes træffes der ogsaa hos vore yngre Processualister den Modsætning mellem Theori og Praxis, hvorpaa den ærede Justitsminister har givet saamange Exempler. Jeg har for en Del Aar siden seet en Høiesteretsdom, der angik en Mand, som var sat under Tiltale for at have afgivet urigtig Forklaring for Retten i en Brændevinshandelsag, og som tillige var sigtet for Forsøg paa Assurancesvig. Denne Mand blev af Høiesteret anset med 6 Gange 5 Dages Bånd og Brød, men i Høiesteretsdommen blev det udtalt, at de to Dommere, som havde haft den Mand under Behandling, havde holdt ham arresteret i 18 Maanedere længere, end der behøvedes. Disse to Dommere vare Birkedommeren i Kronborg vestre Birk, som nu er død, og Byfogden i Helsingør, som nu er Justitiarius i Sø- og Handelsretten. Der blev imidlertid ikke paalagt disse Dommere nogen Straf, al den Straf, som deraf opstod, blev lagt paa det Offentlige. Høiesteret dømte, at det Offentlige skulde betale Arrestomkostningerne for den Tiltalte i den Tid, han havde været for længe arresteret. Halvandet Aar holder man en Mand arresteret, uden at Domstolene have Lov dertil, og saa faar Underdommeren ingen Straf, men det Offentlige skal betale, hvad dette Underhold har kostet. Det er den Retspleie, som den nuværende Justitsminister vil opretholde, han vil ikke gaa ind paa at understøtte os og forhandle med os om den Retspleie, som det ærede Medlem for Præsts Amts 3die Valgkreds (Veth) har bragt i Forslag. Derfor tror jeg nok, der er al Grund til at faae undersøgt igennem dette Forslag, hvorledes man skal bære sig ad for at beskytte Personerne i Danmark mod at henfælde i aarelange Arrester imod Lov og Ret. Kunne vi ikke faae den Retspleie indført, som vi have Adkomst til at fordrø igennem Grundlo-

ven, maa vi tage de Forslag, som Ministeren og Landstthinget komme med, for at se, om vi noget kunne raade Bod paa det Daarlige. Hvorfor skulde vi ikke kunne gjøre det lige saavel her, som Ministeren vil gjøre det i Københavns Amts Jurisdiktion. Det er meget betænkeligt, naar der i dette Forslag staar, at den Erstatning, der skal tilfjendes for uforskyldt Arrest, skal have under den Sag, hvorunder den paagjældende Arrest har fundet Sted, eller i alt Fald ved et særskilt Søgmaal tilfjendes af den samme Dommer. Jeg tror nu, at den Dommer, som har idømt den uforsvarlige Arrest, vil søtte Erstatningen til det mindst Mulige, thi jo mindre Erstatningen er, desto mindre maa ogsaa hans Brøde som Dommer med Hensyn til den uforskyldte Arrest anses. Jeg vilde ønske, at Erstatningen kunde blive ansat ligesom andre Erstatninger efter uvillige Mænds Skjøn. Jeg tror ikke en Gang, at Arrestanten er i Stand til, naar hans Arrest ophæves, altid at vide, hvilket Tab Arresten har paaført ham, men med den Mand, om hvem jeg talte før, forholder det sig saaledes, at da han kom ud af den overdrevne Arrest, saa var hans Eiendom solgt, og hele hans sociale Stilling var ødelagt. Den Arrestant, som vore Dommere affpærre fra al Kommunikation med Omverdenen, kan heller ikke vide, hvilket Tab og Ulykke der er paaført ham ved den langvarige og uberettigede Arrest, det kan han først faae undersøgt, naar han kommer ud, og han vil dog ikke være i Stand til at kunne sige, naar Arresten ophæves, eller han løslades, hvilket Tab han har lidt. Dernæst er dette Lovforslag affattet saaledes, at den af Arresten Løsladte ikke forud kan forlange en Defensor bestilket for sig til at undersøge, hvorvidt der har været Grund til at holde ham arresteret overhovedet eller i alt Fald saalænge, som Tilfældet har været. Jeg tror derfor, at ogsaa i dette Stykke maa dette Lovforslag forøges med et Tillæg, som sikrer den ulovlig Arresterede at kunne forlange den virkelige Erstatning, som han maa kunne gjøre Fordring paa efter de Tab, han har lidt. Jeg tror heller ikke, at vore Dommere have et synderlig høit Begreb om, hvad den personlige Frihed betyder, thi havde de det, da var der ikke en saa stor Mængde ulovlige eller urigtige Arrestationer, som der i Virkeligheden findes, og derfor ere vore kriminelle Dommere Partier i Sagen og ikke stilledes til upartist at bestemme Erstatningens Størrelse. Naar vi skal have en Lov, som skal beskytte den lovlige Frihed, saa skulle vi virkelig have upartiste Dommere og ikke saadanne Mænd, hvis hele Livsgjerning i Virkeligheden gaar